

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

Inhaltsverzeichnis

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A humanæ illigari Personam quam Filium dixit in eo Opere, cui titulum fecit, *Cur Deus homo.*
Quoniam ergo, inquit, quodlibet parvum inconveniens in Deo est impossibile, non debuit alia Persona
incarnari, quam Filius.

QVÆSTIO TERTIA.

DE CHRISTO, EIVSQUE INCARNATIONE
ET OIKONOMIA.

B I. Plurima de Christo abscon Origenes opinatus est. II. Vtrum Christum substantialiter in Moyse, Prophetis, & Angelis adsuisse senserit. III. Patrum multorum assensu & sua ipsius fluctuatione juvatur. IV. Quo sensu dixerit Filium Dei, an equum esset homo, mediatoorem suisse: V. in quo & Patrum quorundam confessione se tuerit. VI. Excusuntur ejus errores de anima Christi: VII. quibus tam non pertinaciter adhaesit. VIII. Nonnulli ipsius accusatores retunduntur. IX. Quo sensu Filium & ejus animam unum esse dixerit, quemadmodum Pater & Filius unum sunt. X. Vtrum Christum carnem de celo attulisse persuasum habuerit. XI. An crediderit Christum specie tenus in terris apparuisse, non veram carnem gestasse. XII. Sol-vuntur difficiles ipsius loci duo. XIII. Vnde in hac affectu Christo falsi corporis suspicionem venerit, exploratur. XIV. Vtrum Christum merum esse hominem existimataverit. XV. An duos Christos finxerit. XVI. Vtrum & quo sensu Iesum induisse Filium Dei pronuntiaverit. XVII. Quo sensu Christum dixerit deificasse naturam humanam. XVIII. Quo sensu Christum esse dixerit virum illum sterilem, de quo Jeremias cap. 22. vers. 30. XIX. Vtrum corpus Christi ubique esse censuerit. XX. Pro quibus passum Christum opinatus sit. XXI. Recensentur Patrum criminationes adversus Origenis sententiam, XXII. que ex ipsius verbis proponitur. XXIII. Non satis constat an sepe jam pro rebus ratione præditis, an semel tantum passum, an etiam aliquando passum Christum putaverit. XXIV. Ex supra allatis genuina ipsius opinio elicetur, XXV. cuius & origo indicatur. XXVI. Nonnulla faciunt pro causa Origenis. XXVII. Vtrum Christum in Sole corpus suum reliquisse sibi finxerit. XXVIII. Vtrum censuerit Christum hominem esse desistere, postquam mortuus est. XXIX. Quo sensu Christum dixerit etiam nunc lugere peccata nostra. XXX. Vtrum regnum Christi desitatum crediderit.

E I. **V**VLGATVM, & in Scholis receptum Theologicarum disputationum ordinem hic deserimus, affectantes Origenem, cuius ut abnormes fuerunt plurimæ de rebus divinis sententiae, ita peculiari, & à consuetis aliena divisione tractandæ sunt. In inferiorem ergo locum rejectis, qua ad Angelos & Opificium sex dierum, aliaque his deinceps subiecti solita pertinent, questionibus, Origenis de Verbi *ēarēptōt* & *cīrōvōtā* perscrutemur decreta, si qua sunt obnoxia reprehensionibus, & animum possunt offendere Lectoris orthodoxi. Ac sunt certe, neque pauca, qua ab ejus ventilata & confutata adversarijs, eterna nomini ejus stigma imposuerunt.

F II. Leve illud est præ reliquis mox exponendis, & aliquam habens excusationem, quo Christum docuit, antequam homo fierer, Patri ministrantem, in Moyse, Prophetis, & Angelis hominum salutem promoventibus adsuisse, & quidem substantialiter, atque ita suum quodammodo *cīrōvōtā* inchoasse. En tibi ipsius verba ex Hom. 8. in Genef. Et tamen considerandum est quia Angelus hoc referunt ad Abraham locutus, & quia in consequentibus evidenter hic Angelus Dominus ostendatur. Vnde patet quod sicut inter nos homines habui repertus est ut homo, ita & inter Angelos habitu est repertus ut Angelus: & ex Homil. 1. in illud Isaiae: Et regem Domini Sabaoth vidi oculis meis, & missus est ad me unus de Seraphim. Non est unius, inquit, Domini mei Iesu Christi adventus quo descendit ad terras. Et ad Esaiam venit, & ad Moysem venit, & ad populum venit, & ad unamque Prophetarum venit: neque tu timeras, etiam si jam celo recipius es, iterum veniet. Quia autem & ante præsentiam caralem ad homines venerit, ipsum accipe testem decouiantem atque dicentem: Hierusalem, Hierusalem, que occidis Prophetas, & lapidas eos qui miseri sunt ad te, quoties volui colligere filios tuos? Quoties volui, Non dicit; non vidi te nisi isto adventu: sed dicit; Quoties